

РЕШЕНИЕ

№ 5986

гр. София, 13.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 14.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1524** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс вр. чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Образувано е по иск, с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, предявен от „Изток инвест 3000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] чрез адв. Т., срещу Национална агенция за приходите (НАП) за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в общ размер на 577.50 лева, настъпили в резултат на платено адвокатско възнаграждение във връзка с обжалване на действия по налагане на обезпечителни мерки по чл.40 от ДОПК на 05.08.2021 г. пред директора на ТД на НАП. Предявената претенция за обезщетение представлява сбор от платен адвокатски хонорар в размер на 500.00 лева и лихва за забава в размер на 77.50 лв., считано от 05.08.2021 г. до датата на предявяване на иска. Претендира се и законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното приключване на делото.

В исковата молба се посочва, че претендираните вреди са настъпили в резултат на платени разноски за правна помощ по обжалване на наложените на дружеството обезпечителни мерки, на осн. чл.40, ал.2 от ДОПК, на 05.08.2021 г. от служители на ГДФК при ЦУ на НАП, обявени за незаконосъобразни с определение № 6692/10.09.2021 г. по адм. дело № 8859/2021 г. по описа на АССГ, Трето отделение, 70-ти състав. Претендира се присъждане на се разноски по настоящото производство. Ответната страна - Национална агенция за приходите, чрез процесуалния си

представител юрк. И., изразява становище за неоснователност и недоказаност на иска. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на исковата претенция.

Административен съд София – град, I отделение, 21-ви състав, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема за установено следното:

Между страните не е спорно, а и от представените по делото доказателства се установява, че на 05.08.2021 г., в [населено място], е била извършена проверка на дружеството „Изток Инвест 3000“ ЕООД от органите по приходите в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. В резултата на проверката са били предприети действия по обезпечаване на доказателства като са поставени два броя технически средства за контрол (ТСК) с номера, както следва: № 0624002 и № 0624003. ТСК били поставени на МПС с марка „М.“, рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с рег. [рег.номер на МПС], с които се превозвали стоки, собственост на дружеството. Горните действия по обезпечаване на доказателствата са обективирани в протоколи с № 0042752/05.08.2021 г./л.64/ и № 1582257/05.08.2021 г./л.12/.

Видно от приложеното по делото платежно нареждане /л.20/, на 16.08.2021 г., ищецът „Изток Инвест 3000“ ЕООД е заплатил сума в размер на 500.00 лева на адв. П. Т., представляваща адвокатско възнаграждение за изготвяне на жалба срещу обезпечителни мерки по чл.40 от ДОПК, пред директора на ТД на НАП, по протокол № 0042752/05.08.2021 г.

По делото е представена изготвената от адв. Т. жалба до директора на ТД на НАП /л.14/, като видно от приложеното по настоящото дело – адм. дело № 8859/2021 г. на АССГ, в решението на директора на ТД на НАП /л.12/ е посочено, че жалбата е с вх. № 53-06-6578/18.08.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С. и е подадена „Изток Инвест 3000“ ЕООД чрез адв. П. Т..

По подадената от адв. Т. жалба, директорът на ТД на НАП се е произнесъл с решение № ОК-4/19.08.2021 г. /л.12 от адм. дело № 8859/2021 г. на АССГ/, с което е оставил жалбата, с вх. № 53-06-6578/18.08.2021 г. без уважение. Решението на директора на ТД на НАП е обжалвано по съдебен ред.

С определение № 6692 от 10.09.2021 г. по адм. дело № 8859/2021 г. по описа на АССГ, са отменени по жалбата на „Изток Инвест 3000“ ЕООД, чрез ад. Т., действията по налагане на обезпечителни мерки по чл.40 от ДОПК, извършени на 05.08.2021 г. от служители на ГДФК при ЦУ на НАП, потвърдени с решение № ОК-4/19.08.2021 г. на директора на ТД на НАП. Със същото определение, съдът е осъдил ТД на НАП да заплати на „Изток Инвест 3000“ ЕООД сторените по делото разноски в размер н 500 лв.

Видно от приложеното по адм. дело № 8859/2021 г. на АССГ платежно нареждане /л.15/, на 31.08.2021 г., ищецът „Изток Инвест 3000“ ЕООД е заплатил сума в размер на 500.00 лева на адв. П. Т., представляваща адвокатско възнаграждение за изготвяне на жалба и процесуално представителство пред АССГ срещу обезпечителни мерки по чл.40 от ДОПК, пред директора на ТД на НАП, по протокол № 0042752/05.08.2021 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Искът с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, предмет на разглеждане в настоящото производство, е допустим като предявен от лице, претендиращо

имуществени вреди в резултат на наказателно постановление.

Изпълнено е и изискването на чл. 204, ал. 1 от АПК, доколкото с иска се претендират вреди от изменени по съдебен ред обезпечителни мерки, което осъществява условието за допустимост на искова претенция за вреди от незаконосъобразни действия от страна на държавата.

Искът е предявен срещу юридическото лице – Национална агенция за приходите, представлявано от органа, от чийто актове са причинени твърдените вреди, съобразно разпоредбата на чл. 205 от АПК.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. С оглед обстоятелствата, заявени с исковата молба, за да възникне отговорност за дейност на ответника, предвидена в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, следва да са налице трите елемента от правопораждащия фактически състав: 1. незаконосъобразно наказателно постановление; 2. имуществени вреди; 3. пряка причинно-следствена връзка между вредите и незаконосъобразния акт. Отговорността е безвиновна - съгласно чл.4 от ЗОДОВ държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице.

С аргумент от чл.154, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения от него иск, а на съда - да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на предявения иск обуславя неговата неоснователност.

Правото на обезщетение възниква за вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането – чл.4 от ЗОДОВ. Преки са вредите, които се намират в причинна връзка с противоправното поведение, а непосредствени – следващите по време и място неправомерния резултат.

По делото се установи по безспорен начин, че с определение № 6692 от 10.09.2021 г. по адм. дело № 8859/2021 г. по описа на АССГ са отменени действията по налагане на обезпечителни мерки по чл.40 от ДОПК, извършени на 05.08.2021 г. от служители на ГДФК при ЦУ на НАП, потвърдени с решение № ОК-4/19.08.2021 г. на директора на ТД на НАП, поради което в случая е изпълнена първата кумулативна предпоставка по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Според чл. 4 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждащото действие. По делото се доказва, че ищецът е претърпял имуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от наложените обезпечителни мерки на 05.08.2021 г. Установените с разписката от 16.08.2021 г. имуществени вреди, са настъпили в патримониума на ищеца „Изток Инвест 3000“ ЕООД, след като е заплатил сума в размер на 500.00 лева на адв. П. Т., представляваща адвокатско възнаграждение за изготвяне на жалба срещу обезпечителни мерки по чл.40 от ДОПК, пред директора на ТД на НАП, по протокол № 0042752/05.08.2021 г. В този смисъл, вредите са доказани и същите са настъпили вследствие от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. По делото се установява по категоричен начин, че ищецът е претърпял преки и непосредствени вреди от изменените

обезпечителни мерки, наложени на 05.08.2021 г., тъй като е била техен адресат и е заплатил разноски за правна помощ на 16.08.2021 г., които представляват имуществени вреди и подлежат на обезвреда. В този смисъл ТР № 1 от 15.03.2017 г. на ВАС по тълк. дело № 2/2016 г., съгласно което „При предявени пред административните съдилища иски по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон.“ Във връзка с горното, неоснователни се явяват възраженията на ответника, обективирани в отговора на исковата молба.

С оглед гореизложеното, предявеният иск с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ, като основателен, следва да бъде уважен.

По претенцията за дължима лихва, съдът счита следното:

Основателността на главния иск обоснова и основателност на акцесорния иск с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за заплащане на законна лихва върху сумата на обезщетението.

При определяне началния момент на акцесорното задължение за лихва следва да се съобрази т. 4 от Тълкувателно решение № 3/22.04.2005 г. на ОСГК на ВКС по т.гр.д. № 3/2004 г., което е задължително за съдилищата и според което при незаконни актове на администрацията, началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаваните административни актове – в случая от датата на определение № 6692 от 10.09.2021 г., постановено по адм. дело № 8859/2021 г., влязло в сила на същата дата, до датата на подаване на исковата молба. С помощта на лихвения калкулатор на интернет страницата на НАП, съдът изчисли, че за посочения период дължимата лихва е в размер на 73.30 лв. Следва да бъде присъдена и съответната законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба – 16.02.2023 г. до окончателното ѝ изплащане.

При този изход на спора, ответната страна следва да бъде осъдена да заплати на ищеца разноските в размер на 25.00 лв. за платена държавна такса /л.3/, съгласно чл.10 ал. 3 ЗОДОВ. Отделно от това, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца съгласно чл.10 ал.3 изр. второ ЗОДОВ и възнаграждение за адвокат, съразмерно с уважената част на иска, което в случая, като се вземе предвид уважаването на исковата претенция изцяло, се равнява на 480.00 лв. адвокатско възнаграждение /л.82/. Общо ответникът следва да бъде осъден за сумата 505.00 лева, представляваща сбор от платените разноски за държавна такса и заплатения адвокатски хонорар.

Воден от горното, Административен съд София град, I отделение, 21-ви състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „Изток инвест 3000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], сума в размер на 500.00 лв. (петстотин лева), представляваща имуществени вреди, настъпили в резултат на платено адвокатско възнаграждение на 16.08.2021 г. във връзка с обжалване на действия по налагане на обезпечителни мерки по чл.40 от ДОПК на 05.08.2021 г. пред директора на ТД на НАП, мораторна лихва в размер на 73.30 лв. за периода от датата на определение № 6692 от 10.09.2021 г., постановено по адм. дело № 8859/2021 г., влязло в сила на същата дата, до датата на подаване на

исковата молба, заедно със законна лихва за забава, считано от датата на подаване на исковата молба – 16.02.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сума в размер на 505.00 (петстотин и пет) лева, представляваща разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяване на съдебния акт.

СЪДИЯ: